

- Tilsidesættelse af charterets artikel 41, idet den for lange sagsbehandlingstid i forbindelse med proceduren ikke er taget i betragtning ved beregningen af bøden.
- Tilsidesættelse af princippet om straffes proportionalitet og fejlagtigt skøn ved beregningen af bøden, idet grundbeløbet er fastsat til 15 % og bødens slutbeløb overstiger loftet på 10 % af sagsøgerens omsætning.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel [101 TEUF] og [102 TEUF] (EFT 2003 L 1, s. 1).

Sag anlagt den 7. september 2010 — Continental Bulldog Club Deutschland mod KHIM (CONTINENTAL)

(Sag T-383/10)

(2010/C 301/69)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Continental Bulldog Club Deutschland eV (Berlin, Tyskland) (ved Rechtsanwältin S. Vollmer)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 23. juni 2010 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 300/2010-1) annulleres.
- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelse for så vidt den angår vare- og tjenesteydelsesklasse 44.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder de omkostninger, der var forbundet med sagen for appellkammeret.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »CONTINENTAL« for varer i klasse 31 og 44.

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen.

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 207/2009 (¹), da det omhandlede EF-varemærke har fornødent særpræg og ikke er beskrivende.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Sag anlagt den 13. september 2010 — ArcelorMittal Wire France m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-385/10)

(2010/C 301/70)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: ArcelorMittal Wire France (Bourg-en-Bresse, Frankrig), ArcelorMittal Fontaine (Fontaine-L'Évêque, Belgien) og ArcelorMittal Verderio Srl (Verderio Inferiore, Italien) (ved advocats H. Calvet, O. Billard og M. Pittie)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

— Principalt, Kommissionens beslutning K(2010) 4387 af 30. juni 2010 i sag COMP/38.344 — Forspændingsstål, annulleres, for så vidt som den i) i artikel 1 fastslår, at AMWF, AM Fontaine og AM Verderio har deltaget i en sammenhængende og vedvarende overtrædelse og/eller en samordnet praksis inden for forspændingsstålsektoren fra henholdsvis den 1. januar 1984 til den 19. september 2002, fra den 20. december 1984 til den 19. september 2002 og fra den 3. april 1995 til den 19. september 2002, i strid med artikel 105 TEUF og artikel 53 i EØS-aftalen; ii) i medfør af artikel 2 derfor pålægger dem betaling af bøder, der beløber sig til 276,48 mio. EUR for så vidt angår AMWF, heraf solidarisk hæftelse for 268,8 mio. EUR med AM Fontaine og solidarisk hæftelse for 72 mio. EUR med AM Verderio; iii) i artikel 3 pålægger virksomhederne at bringe en ende på denne tilsidesættelse, hvis de ikke allerede har gjort det, og for fremtiden at afholde sig fra såvel enhver handling eller adfærd som beskrevet i pkt. i) som enhver handling eller adfærd, der har et lignende mål eller virkning; og iv) i artikel 4 udpeger dem som adressater.

— Subsidiært, inden for rammen af sin retlige kompetence at ændre beslutningen ved væsentligt at nedsætte de på hver af sagsøgerne pålagte bøder, som er angivet i artikel 2.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Principalt har sagsøgerne nedlagt påstand om, at Kommissionens beslutning K(2010) 4387 endelig af 30. juni 2010 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF og artikel 53 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (herefter »EØS«) (sag COMP/38.344 — Forspændingsstål) vedrørende et kartel på det europæiske marked for forspændingsstål om prisfastsættelse, markedsopdeling og udveksling af følsomme kommercielle oplysninger, annulleres.

Sagsøgerne har til støtte for deres søgsmål gjort følgende anbringender gældende:

- Tilsidesættelse af sagsøgernes grundlæggende ret til en upartisk domstol og tilsidesættelse af artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, idet Kommissionen både har udøvet undersøgende og dømmende beføjelser.
- Tilsidesættelse af artikel 23, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 ⁽¹⁾ såvel som tilsidesættelse af princippet om individuelle straffe, proportionalitetsprincippet og ligebehandlingsprincippet, idet Kommissionen har pålagt sagsøgerne en bøde, som åbenlyst overskrider den lovmæssige maksimumsgrænse på 10 % af sagsøgernes samlede omsætning i løbet af det seneste regnskabsår.
- Mangel på beviser for eksistensen af en tilsidesættelse af artikel 101 TEUF og artikel 53 EØS i perioden fra den 1. januar 1984 til november 1992 eller, i hvert fald, begrundelsesmangel.
- Begrundelsesmangel og tilsidesættelse af retningslinjerne for beregning af bøder ⁽²⁾ såvel som principperne om den berettigede forventning og god forvaltningsskik, idet den anfægtede beslutning er mangelfuld, hvilket gør metoden for beregning af bøderne som anvendt af Kommissionen uforståelig.
- Begrundelsesmangel og åbenbare retlige og faktiske fejl ved forhøjelse med 60 % af de AMWF og AM Fontaine pålagte bøder for gentagen overtrædelse.
- Utilstrækkelig begrundelse og tilsidesættelse af artikel 23, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 såvel som af ligebehandlingsprincippet og proportionalitetsprincippet ved at forhøje bødernes størrelse med 20 % for at sikre deres afskrækkende virkning udelukkende for sagsøgerne, selv om andre deltagere i kartellet befinder sig i en lignende situation.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel [101 TEUF] og [102 TEUF] (EFT 2003 L 1, s. 1).

⁽²⁾ Retningslinjer for beregning af bøder efter artikel 23, stk. 2, litra a), i forordning (EF) nr. 1/2003 (EUT 2006, C 210, s. 2).

Sag anlagt den 8. september 2010 — Dornbracht mod Kommissionen

(Sag T-386/10)

(2010/C 301/71)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Aloys F. Dornbracht GmbH & Co. KG (Iserlohn, Tyskland) (ved Rechtsanwälte H. Janssen, T. Kapp og M. Franz)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede beslutning annulleres, for så vidt som den angår sagsøgeren.
- Subsidiært nedsættes den bøde, der er pålagt sagsøgeren ved den anfægtede beslutning, i et passende omfang.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har anfægtet Kommissionens beslutning K(2010) 4185 endelig af 23. juni 2010 i sag COMP/39092 — sanitære installationer. I den anfægtede beslutning er sagsøgeren og andre virksomheder blevet pålagt bøder på grund af overtrædelse af artikel 101 TEUF og artikel 53 i EØS-aftalen. Sagsøgeren har efter Kommissionens opfattelse deltaget i en vedvarende aftale eller samordnet praksis inden for sektoren for sanitære installationer i Tyskland og Østrig.

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet gjort otte søgsmålsgrunde gældende.

Som den første søgsmålsgrund har sagsøgeren gjort gældende, at der er sket tilsidesættelse af artikel 23, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1/2003 ⁽¹⁾, henset til, at Kommissionen ikke har taget hensyn til adskillige af de i forhold til sagsøgeren formildende omstændigheder.

Som den anden søgsmålsgrund har sagsøgeren gjort gældende, at der er sket tilsidesættelse af artikel 23, stk. 3, i forordning nr. 1/2003, idet Kommissionen ved sin fortolkning af loftet i samme forordnings artikel 23, stk. 2, andet punktum, fratager sig selv muligheden for at kunne vurdere grovheden af den overtrædelse, der bebrejdes sagsøgeren.

Endvidere har sagsøgeren som den tredje søgsmålsgrund gjort gældende, at der er sket tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet, idet Kommissionen ved fastsættelse af enhedsbeløb ikke har taget hensyn til sagsøgerens individuelle bidrag til overtrædelsen.